

Mevrouw Netelenbos, minister van Verkeer en Waterstaat

moet komen. Het kan zijn dat het niet nodig is. Dat hangt af van de beoordeling van RIB. Als het nodig is, zeg ik toe dat wij proberen dat uit te werken langs de lijn van eenderde-eenderde-eenderde. Dan hoef je niet andere projecten het slachtoffer te laten worden van iets waarvan het nog niet eens zeker is dat het moet. Als de studie over het keerspoor klaar is en als de afspraken met Noord-Brabant zijn afgerond, zal ik de Kamer daarvan op de hoogte stellen. Daarbij staat de afspraak dat in 2003 het station is geopend.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, later op de dag te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 6 december 2000 over **rechtshandhaving op de Nederlandse Antillen**.

De heer **Van Oven** (PvdA): Mevrouw de voorzitter! Tijdens het algemeen overleg over onder meer de rechtshandhaving op de Nederlandse Antillen van verleden week, bleek

eens temeer dat de al jaren geleden in het vooruitzicht gestelde ontwerprijkswetten op verschillen de gebieden inzake de justitiële samenwerking, nog steeds niet in zicht zijn. Het gaat dan om het ontwerprijkswet over de kustwacht, waar sedert 1995 een algemene maatregel van rijksbestuur bestaat, de uitlevering, waarvoor ook een algemene maatregel van rijksbestuur bestaat sedert 1995, en de interregionale rechtshulp, waarbij alles nu gaat op basis van artikel 40 van het Statuut. Wij wachten nu al jarenlang op de indiening van die rijkswetten. Parlementen kunnen weinig anders doen, want die hebben geen directe bemoeienis gehad met die instrumenten en kunnen geen invloed uitoefenen waardoor die rijkswetten worden ingediend. Zo langzamerhand wordt de Tweede Kamer ongeduldig. Ik dien dan ook mede namens mijn collegae Van der Knaap, Scheltema-de Nie, Van Middelkoop, Rijpstra en Rosenmöller de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende, dat een aantal regelingen op het gebied van de

justitiële samenwerking binnen het Koninkrijk, zoals de regeling van de kustwacht, de uitlevering van onderdanen van de Nederlandse Antillen en Aruba en de interregionale rechtshulp nog steeds niet in een rijkswet zijn vastgelegd;

overwegende, dat het uitblijven van regelingen bij rijkswet afbreuk doet aan het rechtsstatelijk karakter van het Koninkrijk nu in de praktijk regelingen worden gehanteerd die zonder parlementaire medewerking tot stand zijn gekomen;

overwegende, dat de Tweede Kamer over het uitblijven van regelingen op dit gebied bij rijkswet herhaaldelijk haar ongenoegen heeft doen blijken;

verzoekt de regering te bevorderen dat de Koninkrijksregering op korte termijn ontwerpen van rijkswet betreffende de hierboven vermelde onderwerpen indient,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Oven, Van der Knaap, Scheltema-de Nie, Van Middelkoop, Rijpstra en Rosenmöller.

Zij krijgt nr. 11 (27400-IV).

Staatssecretaris **De Vries**: Voorzitter! Als wij kijken naar de rol van rijkswetten bij het formaliseren van afspraken tussen de deelnemende landen in het Koninkrijk, kunnen wij een onderscheid maken tussen twee categorieën: rijkswetten die zogeheten vrijwillige rijkswetten zijn – dat wil zeggen rijkswetten die niet strekken tot regeling van een koninkrijksaangelegenheid, maar van zaken die behoren tot de autonomie van de landen – en rijkswetten die strekken tot regeling van een koninkrijksaangelegenheid. Van die vrijwillige rijkswetten is sprake bij de kustwachtproblematiek en bij de interregionale rechtshulp. De kustwacht is, zoals bekend, op dit moment geregeld in een algemene maatregel van rijksbestuur, waarvan het steeds de bedoeling is geweest om die te laten uitmonden in een rijkswet. Zoals de Kamer weet, is dat een langlopend traject. Daar spelen behalve elementen van juridische correctheid ook politieke overwegingen een rol bij. Enige jaren geleden

De Vries

was er in de boezem van het Antilliaanse kabinet sprake van een discussie over de toekomst van de kustwacht. Die discussie heeft tot op heden niet geleid tot voorstellen die het functioneren van de kustwacht ingrijpend zouden beïnvloeden. Er is dus alle reden om nogmaals te toetsen bij de Arubaanse en Antilliaanse regering of nu toch niet de tijd rijp kan worden geacht voor het zetten van de stap die in eerste instantie ook steeds in de bedoeling heeft gelegen.

Met betrekking tot de uitlevering van onderdanen van de Nederlandse Antillen en Aruba is de situatie zodanig dat het Nederlands-Antilliaanse uitleveringsbesluit op dit moment niet de mogelijkheid kent van cassatie bij de Hoge Raad. Dat is in tegenstelling tot de in Nederland geldende uitleveringswet. Op het Nederlands ministerie van Justitie is daarom aanstalten gemaakt om te bezien of niet een voorstel van rijkswet kan worden opgesteld dat in Antilliaanse en Arubaanse zaken deze mogelijkheid van cassatie wel openstelt. De verwachting is dat de Nederlandse Antillen op korte termijn met dit voorstel zullen instemmen, zodat het wetgevings-traject in dat opzicht dan ook kan worden voortgezet. Intussen heeft de Raad van State al advies uitgebracht over dit wetsvoorstel dat zich in een relatief vergevorderd stadium bevindt. In dat opzicht hoop ik op niet al te lange termijn de Kamer hier nadere mededelingen over te kunnen doen.

De motie is een ondersteuning van het kabinetsbeleid. De drie onderwerpen die erin worden genoemd, namelijk kustwacht, uitlevering en interregionale rechtshulp, zal ik volgende week onder de aandacht brengen van de drie ministers van Justitie van het Koninkrijk. Volgende week vindt er een regulier tripartiet overleg plaats tussen de ministers van Justitie op Aruba. Ik ben daar op dat moment ook en ik zal van de gelegenheid gebruik maken om het gevoel van de Kamer, zoals neergelegd in deze motie, onder de aandacht te brengen van de drie betrokken collegae in de hoop en verwachting dat het de indiening van de gewenste wetgeving bespoedigt.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, later op de dag over de motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 7 december 2000 over de **slijtersproblematiek**.

□

De heer **Oplaat** (VVD): Mevrouw de voorzitter! Ik zal mij beperken tot het indienen van een motie, waarin mijn fractie vraagt om een onderzoek naar de gang van zaken, de betrokkenheid en de omvang van de betrokkenheid van alle relevante organisaties. Wij vragen niet naar de ziekte zelf.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende, dat veel veehouders de afgelopen jaren zijn geconfronteerd met de slijtersproblematiek op hun bedrijf;

overwegende, dat er veel onduidelijkheid bestaat over de wijze waarop de overheid de slijtersproblematiek heeft aangepakt;

van mening, dat door betrokkenen tegenstrijdige verklaringen worden afgelegd;

verzoekt de regering:
- een extern onderzoek te laten verrichten naar de omvang van de slijtersproblematiek en de wijze waarop de overheid de slijtersproblematiek heeft aangepakt en daarbij betrokken is;
- betrokken veehouders, landbouworganisaties, gezondheidsdienst, dierenartsen, RVV, destructiebedrijven, slachterijen en andere relevante betrokkenen in dat kader te horen;
- de Kamer voor eind januari het concept voor een onderzoeksopdracht voor te leggen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Oplaat, Poppe, Van der Vlies en Stellingwerf. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 38 (26991).

□

Minister **Brinkhorst**: Mevrouw de voorzitter! Het is bekend dat wij met veel zorg met de slijtersproblematiek moeten omgaan. Gisteren heb ik een uitvoerige brief aan de Kamer doen toekomen over de inhoud van al datgene wat de overheid op dit punt gedaan heeft. Het is een belangrijke problematiek waarin inhoudelijk veel zaken onbekend zijn. Om die reden loopt er nog een aantal onderzoeken. Het betreft onder meer een wetenschappelijk onderzoek zowel met betrekking tot het bedrijf Roozegarde, waardoor de problematiek als het ware in de aandacht gekomen is, als in bredere zin. Ik heb aan het eind van de brief aangegeven dat ik mij zal beraden op een vervolgonderzoek, anders dan het onderzoek naar de relatie tussen hoge productie en diergezondheidsrisico's. Het is dus evident dat er door de regering alles aan wordt gedaan.

Een- en andermaal is er over deze problematiek gediscussieerd, in eerste aanleg met staatssecretaris Faber en vervolgens met mijzelf. Tegen deze achtergrond geef ik een oordeel over de nu net aan mij overhandigde motie, waarin wordt geconstateerd dat er veel onduidelijkheid bestaat over de wijze waarop de overheid de slijtersproblematiek heeft aangepakt. Dit is een onjuiste zinsnede. De regering heeft maximale zorgvuldigheid en transparantie betracht. In verschillende debatten, zelfs plenair, is door de indiener van de motie nagelaten om enigerlei inhoudelijke oriëntatie te geven waarop die onduidelijkheid is gebaseerd. Ik vind het, zoals gezegd, inhoudelijk een belangrijk onderwerp. Ik heb dat ook tegen de heer Atsma gezegd, die vooral op de inhoud is ingegaan. De regering staat volstrekt open voor het bespreken van de inhoud. Met betrekking tot de beoordeling door het kabinet is er geen enkele twijfel over onze inzet, namelijk op zorgvuldigheid en transparantie. Om die reden is er ook geen enkel behoefte aan een extern onderzoek. Dat leidt af van waar de zaak om draait. Het gaat om het maximaal inzetten op inhoudelijke duidelijkheid.

De ondertekening van de motie laat partijen zien aan zowel de rechterzijde als de linkerzijde, met uitzondering van de serieuze